

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.164/2012/8. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. évi június hó 14. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2011. évi november hó 30. napján kihirdetett 3.B.1217/2010/18. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettének [Btk. 310. § (1) és (3) bekezdés], folytatólagosan, munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás bűntettének [Btk. 310/A. § (1) bekezdés a/ pont, (4) bekezdés] és számvitel rendjének megsértése bűntettének [Btk. 289. § (1) bekezdés a/ és b/ pont, (3) bekezdés b/ pont] minősíti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 412 197 (négy száz tizenkettő ezer-egyszáz kilencven hét) Ft.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A vádlott személyazonosító igazolványának száma: ...

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott védője jelentett be fellebbezést megalapozatlanság miatt, a II. tényállásban írt bűncselekmények vonatkozásában felmentés, egyebekben a büntetés enyhítése végett.

A vádlott jogorvoslati nyilatkozatot nem tett.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a Fellebbviteli Főügyészség az ítélete megváltoztatását indítványozta annyiban, hogy az ítéltábla az áfa csalástól eltérő adócsalási cselekvőségeket a Btk. 310/A. § (1) bekezdés a/ pontjában meghatározott, a (4) bekezdés szerint büntetendő munkáltatással összefüggésben elkövetett, az adóbevételt

különösen nagy mértékben csökkentő folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének, míg a számvitel rendje megsértésének vétségét büntettnek [Btk. 289. § (1) bekezdés a/ és b/ pont, illetve (3) bekezdés] minősítse.

Az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tényállása túlnyomórészt megalapozott, azt azonban a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - kiegészíteni, illetve helyesbíteni szükséges a következők szerint:

- A ... Városi Bíróság ... számú ítélete a 2002. novemberében, a ... számú a 2001. márciusától 2003. január 20-ig, a ... számú pedig a 2003. december 31. és 2004. április 24. napjain, illetve 2004. évben elkövetett bűncselekményeket bírálta el.
- Az elsőfokú bíróság által feltüntetett további határozatokkal elbírált valamennyi bűncselekmény elkövetési ideje a jelen ügybeni bűncselekmények megvalósítása utáni időre esik.
- A ... Városi Bíróság ... számú összbüntetési ítéletével megállapított börtönbüntetés kitöltésének az időpontja 2011. december 19. napja, a feltételes szabadság pedig 2012. szeptember 21. napján telik le.
- A I. tényállásban az elkövetési idő 2004. júniusától 2006. augusztus végéig terjedő időszak, míg ugyanezen tényállás utolsó bekezdésében feltüntetett számla helyesen ... sorszámu.
- A II. tényállásban írt elvont adók összege összesen 79 484 000 Ft.
- Átvádolt a Kft. vagyoni helyzetének ellenőrzését - helyesen - meghiúsította (ítélet 10. oldal 1. bekezdés).

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Maradéktaianul eleget tett az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének, feltárta az ügy szempontjából releváns bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, valamint egyenként és összességükben is megfelelően értékelte.

Meggyőző és részletes indokát adta továbbá annak, hogy a tényállását mely bizonyítékokra - így különösen avádolt beismerő vallomására és a könyvszakértői véleményre - alapította. Ávádolt védőjének álláspontját elvetve az elsőfokú bíróság indokaival az ítélet egyetért, beleértve a járulékok meghatározásának a módját is, hiszen az nem „becslésen”, hanem a vádolt által előadott tényeken alapszik, s a munkabér után fizetendő járulék összegének a kiszámításánál a szakértő a vádlottra kedvezőbb összeggel (60 %) és a legkisebb adókulccsal (18 %) számolt.

Ávádolt védőjének részbeni felmentést célzó fellebbezése új tény, illetve új bizonyítékot nem tartalmaz, az kizárólag az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadja, mely

megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethetett, ugyanis az elsőfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a másodfokú bíróság részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt [Be. 351. § (1) bekezdés].

Okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság avádott bűnösségére, azonban a I. tényállásban leírt folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [Btk. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] kivételével téves az általa megvalósított bűncselekmények jogi minősítése.

Az elsőfokú bíróság a II. tényállásban rögzített járulékbevételek csökkentésével kapcsolatos bűncselekményt külön-külön minősítette annak ellenére, hogy az a 2005. szeptember 1-jétől hatályban lévő Btk. 310/A. § (1) bekezdés a/ pontja szerinti munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntette, mivel a munkáltatással az alkalmazott munkavállaló részére járó személyi jellegű juttatáshoz kapcsolódó, a kifizetőt terhelő, az államháztartás valamely alrendszerében kötelezően előírt közteher fizetési kötelezettség teljesítésének az adóhatóság szándékos megtévesztésével vagy mulasztással megvalósított cselekvőség az elvont közteher együttes összege alapján a teljes elkövetési időszak valamennyi adó- és járuléktípusa összegzésével ezen törvényi egység szerint minősítendő. Jelen esetben az elvont adók együttes összege 79 484 000 Ft, s ezért avádott e cselekménye a Btk. 310/A. § (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan, munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntette.

Avádott számviteli nyilvántartást egyáltalán nem vezetett, a 2004. és 2005. évekről beszámolót nem készített, s ezen mulasztásával a kft. vagyoni helyzetének ellenőrzését megghiúsította, mely magatartása a Btk. 289. § (1) bekezdés a/ és b/ pontjaiba ütköző és a (3) bekezdés b/ pont szerint minősülő számvitel rendje megsértésének büntette.

Itt tér ki az ítéletábra a Btk. 2. §-ának az alkalmazására. A Btk. 2. §-a kimondja, hogy „A bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni. Ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új törvényt kell alkalmazni; egyébként az új büntető törvénynek nincs visszaható ereje.” Ebből következően kizárólag az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályban lévő törvények összevetésének van helye. Az elbíráláskori, 2012. január 1-től hatályos törvény a I. és II. tényállásban foglalt cselekményeket egységesen költségvetési csalásnak nevezi meg, s a büntetési tételét 123 455 000 Ft vonatkozásában [Btk. 310. § (5) bekezdés b/ pont, (2) bekezdés bb/ alpont] 5-től 10 évig terjedő szabadságvesztés büntetésben határozza meg az elkövetéskori 1-től 5 évig és 2-től 8 évig terjedő helyett. A számvitel rendje megsértésének büntette az elkövetéskor 3 évig, míg az elbíráláskor 5 évig terjedő szabadságvesztés, mely büntetési tételkereteket és az egyéb törvényi változásokat is szem előtt tartva avádottal szemben összességében az elkövetéskori törvény az enyhébb, ezért az ítéletábra ezt alkalmazta.

Többségében helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, további súlyosítóként értékeli a ... Városi Bíróság ... számú ítéletével lezárult eljárás részbeni hatálya alatti és részben annak jogerőre emelkedése utáni elkövetést is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében megfelelően értékelte a vádlott személyi társadalomra veszélyességét, az általa megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyát, a bűnösségének a fokát, s a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is akkor, amikor a Btk. 37. §-ában írt célokat 3 év 2 hónapi börtönbüntetés és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásával látta elérhetőnek, melynél messzemenően tekintettel volt avádlott beismerő vallomására és az időmúlásra is, így a büntetés enyhítésére az ítélet tábla sem látott alapot.

A vagyonekbejegyzés elrendelése és annak összegszerűsége is törvényes.

Pontatlanul számította ki azonban az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, ezért azt az ítélet tábla 412 197 Ft-ra helyesbítette.

Az eddig kifejtettek tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezését a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

Végül feltüntette az ítélet tábla avádlott személyazonosító igazolványának helyes számát is.

Debrecen, 2012. június 14.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 3.B.1217/2010/18. számú ítélete az ítélet tábla ítéletében írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2012. június 14.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke